

Тогдја ради прѣдъ всѣтѣ є дѣлженѣ посланосписателя, да приглѣдва съ велико прилежанїе политическото докарвани, и приличното происношеніе на посланствата: и да смыслъ образа и расположеніета на бногобва, кому то писа, и който сбѣзателства има съ него: защо ако є онъ бѣзблешенъ (одѣвнешенъ) прѣтель, и познайникъ на посланосписателя: който воистинѣ може да є благонадѣженъ, какъ за дреиното негово прѣтельство, чѣ възблагодарї негово то желаніе. А коли, нѣкакси съ лиши прѣтельското сбѣзателство между имъ, и лицето на кое то паса, є непознайно; и нынѣ прѣси пѣркомъ да стане прѣтель съ него. Тогдѣ є дѣлжностъ, да представе смѣлностъ, за да предовѣтъ люббва на оногобва, който прѣемва посланіето, за да исполни неговото желаніе, и вѣлата си. За то каквамъ: какъ всѣкіи можи да предовѣтъ това почесткованіе, на доброто докарвани, съ звѣжденіето и смѣшніето съ оученіити человѣци: сбаче подобава да има, извѣстие на доброправното оукрашеніе. Защо, найдсерити срѣдства съ който можи всѣкій да предовѣтъ люббвь отъ дрѣгйтѣ, є, красотата и оучтиво-слѣбіето, временното приминувани съ благородный разговоръ, и който предовѣтъ тѣмъ достохвалніи почество-ваніи, предовѣтъ чѣ въ причастителный жиботъ, велико имъ, почестъ, и похвалѣ отъ всичкитѣ.

За посланіите свидѣтели части.

Политическій человѣкъ живѣе всѣкогажъ спбредъ доброправнійтѣ прѣвила, който воспріимватъ не само сопричастителный жиботъ, и личното звѣжданіе: но иматъ и едно дрѣго сбѣзателство, на политическото соприч-